

[Udenrigsministeren]

synes at være lidt bekymret over er ved at gå lidt i stå og ved at køre tomt for nye ideer. Derfor vil vore bestræbelser som sagt gå på fortsat at holde døren åben for de andre nordiske lande i EF.

Lad mig til slut sige om den dagsorden, der er fremsat, at der er grund til at være overordentlig tilfreds med den. Det er en meget klar og velformuleret dagsorden uanset de forsøg, nogle har gjort andetstedsfra på at så tvivl om fortolkningen af dagsordenen. Dermed er den et godt grundlag for det videre arbejde, for det gør det muligt med en aktiv og positiv dansk deltagelse i den hastige udbygning af EF-samarbejdet med en understregning af den åbenhed, vi ønsker over for resten af Europa, og også med en markering af, hvor vi ønsker at være fælles, og hvor vi ønsker at være os selv.

Dermed markerer denne dagsorden, hvor langt vi er kommet fra den situation, som hr. Svend Auken selv betegnede som »et trist skisma«. Hr. Svend Auken sagde, at der tidligere har været et trist skisma i debatten om Europapolitikken, nemlig mellem dem, der ingenting ville, og dem, der var rede til at sluge alting råt.

Jeg letter på hatten for selverkendelsen i den første beskrivelse. Hvad dette med at sluge alting råt angår, vil jeg nu sige, at mig bekendt sluger jeg i hvert fald ikke andet råt end grøntsager, oksekød og fisk.

Men det, der frem for alt er vigtigt, er, at debatten i dag også har drejet sig om andet og mere end de mere kontante EF-spørgsmål. Den har vist en bred, endog en meget bred enighed omkring vurderingen af de helt grundlæggende spørgsmål, som dansk udenrigspolitik er stillet over for i en tid med så store muligheder, som tiden har netop nu, så store muligheder, som vel ingen af os nogen sinde har oplevet i vores levetid. Jeg har under debatten siddet og bladret lidt i Putzgers gamle historiske verdensatlas, som mange af os har svedt over i skoletiden, hvor der er disse markeringer af, hvordan Europa har ændret udseende igennem historien. Der er de forskellige farvede klatter, der viser forskelligheden i Europa, hvad vi har af forskellige sprog, forskelle i religion og på så mange andre måder. De klatter og de forskelligheder vil blive der. Men de grimme røde linjer, som på kryds og tværs har delt Europa op, og som nu i mange år har gjort, at Danmark har været klemmt op i et underligt hjørne af Europa, har vi mulighed for at fjerne nu. Så jeg ser for

mig et Europakort, når Putzger om nogle år skal komme i en ny udgave, et Europakort, hvor vi fortsat har klatterne, der viser, at vi er forskellige: Vi har vores kongehus, andre har deres republik. Vi har vores sprog, andre har deres sprog. Religioner er spredt. Mange forskelligt farvede klatter vil der være, men de grimme med røde streger på Europakortet har vi mulighed for at få fjernet nu. Derfor er det godt at have et grundlag i arbejdet på at være med til at fjerne de røde streger, et grundlag, som debatten her i dag har givet regeringen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil først gerne takke udenrigsministeren for i det hele taget at svare på det – det var såmænd da helt rørende – men også sige til udenrigsministeren, at jeg synes, det er den rigtige beskrivelse af dilemmaet. Ingen af os kan vel i og for sig være uenige i, sådan som situationen er, at det nordiske samarbejde selvfølgelig ville have det lettest, hvis vi alle sammen var samme sted. Det er jeg ikke uenig i, og det mener jeg godt vi også kunne sige. Men det er ikke vores opgave at sige, hvor de andre lande skal være henne. Det tror jeg såmænd udenrigsministeren vil være enig med mig i, selv om..., men det er ikke vores opgave.

Så kunne man spørge ministeren, hvis han virkelig mener, at dette dilemma er der, og at det er en vigtig opgave for Danmark at sørge for, at de nordiske lande er så meget med som muligt, hvorfor så ikke lave disse møder? Det er jo ikke kun et spørgsmål om at kende hinandens synspunkter på nogle overordnede og formelle ting, som vi godt kender, og som vi ikke behøver at lave så forfærdelig mange møder for. Det ved jeg også godt.

Der er også en hel masse indhold i ting. Der er konkrete ting, der skal fremmes hen ad vejen. Når jeg foreslog Nordisk Ministerråd som en struktur til det, er det faktisk, fordi det er Nordisk Ministerråd oprindeligt bygget op til.

Det var hele den danske argumentation for at få Sekretariatet til at ligge her i København, at man skulle bruge det til at skabe indhold i det nordiske samarbejde, der skulle præge udviklingen i Norden og i EF i de år, der kom.

Det var en argumentation fra dansk side, og jeg tror bestemt også fra regeringens og fra Venstres side, vil jeg gå ud fra, hvis man har argumenteret med på det, at det ville være gavnligt.